

LA FESTA DELS REIS

Arriben les festes de Nadal, són unes festes que jo recordo agradablement, i que encara que sols sigui per un instant afavoreixen la bona relació entre els homes. Són unes festes amb un fons religiós important, però que han existit desde molt abans de la vinguda de Crist. Jo voldria parlar de la festa que més m'ha captivat tota la meua vida. La festa "dels Reis". Diu la Bíblia (el llibre per excelència, lliçó de vida) que van arribar a Betlem, tres homes savis, tres mags, o bé tres Reis segons la tradició, venien de tot arreu del món, i simbolitzaven totes les races i països; pensem que la saviesa és sinònim del veritable coneixement de les coses, el mag és el que és capaç de transformar al menys en el nostre pensament la vida senzillera i simple en la cosa més miraculosa del món, (no és un mag l'home que en mig de tants odis i guerres sap oferir un somriure i un cop de mà als necessitats?); el vertader rei és el que ofereix la seva vida als seus súbdits, el que es sacrifica pel benestar del poble, a vegades aquestes coses no les

coneixen tots els reis o governants, i es pensen que ésser rei vol dir ser adorat per tothom, quan hauria de ser tot el contrari. Doncs bé, aquests tres mags, savis que eren reis del món donen la gran lliçó d'humilitat i s'agenollen davant d'un infant, com a símbol que la veritable riquesa i coneixement de la vida està en l'innocència d'un nen. Quantes vegades som capaços de doblegar el genoll, reconeixent que un altre que ens està parlant sap més que nosaltres sobre certes coses que els demés tenen raó i som nosaltres els equivocats?

La Tradició que és la més savia de les ciències se n'ha encarregat de mantenir aquesta festa i aquest dia el nen es transforma en el centre d'atenció de la societat, la gent gran per un moment doblegem el genoll i ens esforcem perquè aquest infant, que no entén moltes coses de les que fem els adults, se senti feliç i content i visqui el dia més bonic de l'any, i encara que pensem que està content perquè rep molts regals, no és només això, ell nota en l'ambient un reconeixement en l'encant i meravella de l'innocència

d'un infant.

Quan en aquesta data veig un infant bocabadat i meravellat de tot el que l'envolta, no puc més que recordar amb nostàlgia, aquella època tan llunyana en que era jo el que vivia uns dies de meravella i d'alegria, i penso que fer-se gran es "un rollo" i entenc prefectament que aquells reis savis i mags, quan es van agenollar davant de l'infant nascut, van donar una lliçó de saviesa i coneixement de la vida, i el seu exemple hauria d'ésser seguit per tots nosaltres. Si tots entenguéssim això el nostre món aniria millor, i no hi haurien tants problemes per posar-se d'acord els governants (en la meua opinió, la majoria no són reis, sinó esclaus del poder). Aprofitem aquests dies, per fer un cant d'esperança.

Aprofitem també l'exemple dels reis que ens donen una lliçó de bona relació entre els homes, gent de diferent raça, costums i lloc s'uneix en un acte d'amor oblidant les seves diferències davant d'un ser que només coneix un tipus de persona. L'HOME en sentit universal.

Jordi Bertran

IMPOST RELIGIOS?

Els amics de la publicació "ROQUEROLS" m'han demanat una col·laboració i m'han ficat el dit a la llaga. No hi ha res que em faci tanta mandra com l'escriure. Però, ho faig, i amb molt de gust.

Em demanen que parli sobre "l'impost religiós". De moment aclarem que no és cap impost. Crec, que més per anticlericalisme que per mala voluntat, ha començat a córrer de boca en boca, i se n'han dit fins l'alçada del campanar més alt de la Sagrada Família. Certament no és un impost, és a dir, la declaració de renda

anual es veurà incrementada pel fet de declarar-me catòlic. Tal i com jo ho tinc entès, es tracta únicament de deduir un 0,5 per cent de l'impost sobre la renda, si jo ho vull, a favor de l'església catòlica. Es a dir, que si l'impost em costa 300 pessetes, em demanaran d'aquestes 300 ptes., si ho vull, s'en destinin 1,50 ptes. a l'església catòlica. Per tant no és un impost nou sino una desviació de l'impost sobre la renda a favor de l'església. I els que parlen i parlen, i fan articles i organitzen col·loquis i no sé quantes coses més per parlar en contra de

l'impost, saben que no diuen la veritat, ho fan per mala bava o no saben el que s'empesquen.

Un altre problema no prou ben explicat mai i per tant mai ben entès és: Per què sols l'església catòlica? Els que volem viure l'avui tenint en compte l'ahir sabem que aquí hi ha una rera fons històric com el del Tractat d'Utrecht i Gibraltar. Sabem que és la desamortització de Mendizabal, portada a terme l'any 1835? I la posterior aplicació que en 1855 en feu el Sr. Madoz? En aquells moments l'Estat Espanyol no tenia res més que

(segueix a la pàgina següent)